

● Cahit Can

Beni Soran Olursa

Bir gün sorarlarsa Cahit Can kimdi?
O bir meczup kuldu, deyiver gitsin.
Ne yüzü gülmüştür ne yaşı dindi
Gözyaşları seldi, deyiver gitsin.

İçtikleri tatsız, tattığı acı
Rabb'inden gayriye olmadı borcu
Hay'dan geldi, Hu'ya gitti kazancı
Sermayesi yeldi, deyiver gitsin.

Geldi ama burda fazla kalmadı
Günyüzü görmedi, murat almadı
Yaranı, ahbabı, dostu olmadı
Kendine de eldi, deyiver gitsin.

Bu dünyaya tamah etmedi asla
Rağbeti olmadı servete, mala
Hayli cömert idi, ahbaplarıyla
Lokmasını böldü, deyiver gitsin.

Asla kimselere kastı olmadı
Çirkefe nefreti kustu olmadı
Konuştu olmadı, sustu olmadı
En sonunda yıldı, deyiver gitsin.

Hiç eksik olmadı başından duman
Kör talih çıkardı katline ferman
Arayadururken derdine derman
Yeni dertler buldu, deyiver gitsin.

Fırtınalar esti gönül dağında
Sevdaya tutuldu gençlik çağında
Gül sandı kendini dostun bağında
Açılmadan soldu, deyiver gitsin.

Ümitle bekledi her gün yarını
Hiç kâle almadı dünya varını
Menfaatçi, geniş gün dostlarını
Bir kalemde sildi, deyiver gitsin.

Bilenler olmadı, vardı; hakikat
Çileler arttıkça tükendi takat
Beş kuruş parası yok idi fakat
Kederleri boldu, deyiver gitsin.

Hayat güzergâhı çetin ve sarptı
Nefreti, gıybeti kırptı da kırptı
Nas'a sevgisini topladı, çarptı
Ne çıkardı, böldü, deyiver gitsin.

Sam rüzgârı gibi esmedi asla
Kimseden selamı kesmedi asla
Hiç küstürmedi ve küsmedi asla
Herkesi dost bildi, deyiver gitsin.

Hiç kimseye kin ve gazez gütmedi
Her gün bir dert savdı, yine bitmedi
Haksızlığı gördü, gücü yetmedi
Saçlarını yoldu, deyiver gitsin.

Derdini iç etti, demedi yâda
Mazluma el attı, koymadı darda
Dostundan kötülük görmüş olsa da
Kaderinden bildi, deyiver gitsin.

Selam da sabah da salmayacaktır
İsmi de cismi de kalmayacaktır
Artık aramızda olmayacaktır
Vadesi tez doldu, deyiver gitsin.

Ne bir malı mülkü ne varı oldu
Ömrü boyunca hep efkârı oldu
Dünyaya geldi de ne kârı oldu?
O boşuna geldi, deyiver gitsin.

Hiç ısınamadı bu köhne dama
Gönül köşkü her gün edildi yağma
Gülmeyi hayatta istedi amma
Musallada güldü, deyiver gitsin.

Hiç adam yerine koyan olmadı
Seveni olmadı, sayan olmadı
Sessizce yaşadı, duyan olmadı
Ne iyi ki öldü, deyiver gitsin.

Terk edince dünya denilen yurdu
Musalla taşında boynunu burdu
Ruhu, karşısında kıyama durdu
Namazını kıldı, deyiver gitsin.

